

השגריר הסעודי וחטאו

המעשה הבא ארע במהלך טיסתו של הרב לונצואלה שבדרום אמריקה. במושב שלפני הרב ישבו השגריר הסעודי ביחד עם אשתו, ולפתע קלטו אֶזְנֵיוֹ של הרב שיחה מעניינת ביניהם.

היה זה כאשר הדילים הציעו לנוסעים ארוחה. הרב דחה, כמובן, את המזון והסתפק בשתיית מים שהביא עמו. אולם השגריר שלפניו סעד את לבו בבשר חזיר, האסור באכילה לפי הדת המוסלמית...

הרב, שהבין את השפה הערבית, שמע כיצד אשתו של השגריר מוכיחה אותו על שהאלקים רואה אותו, וכיצד השגריר מלגלג על דבריה. "אלקים מבטי רק על מה שקורה בארץ, לא על מה שקורה במטוס..." אמר, ואכל את הבשר בהנאה.

כשהגיע המטוס לונצואלה, ירד הרב מן המטוס, כשהוא מעטף בגלימה. למרגלות המטוס המתינו לו משלחת חשובה מנציגי הקהילה היהודית, ומנציגי השלטונות. ומשם המשיך הרב לאולם סמור, שם התקיימה לכבודו קבלת פנים.

בקבלת הפנים השתתף גם השגריר המצרי, שהעריך וכבד את רבני ישראל. ובראותו את הרב, נגש אליו, נשק את ידו ובקש את ברכתו.

הרב ברכו בתנאי שישפיע על שלטונות ארצו שלא יתנכלו ליהודים, והשגריר הבטיח זאת בכל לב.

אך הנה, כאשר פנה השגריר המצרי לצאת, הבחין בו השגריר הסעודי, שהזדמן למקום.

"מה עשית?! גער בו, נשקת את ידו של הרב היהודי?! השפלת את כבודו של האסלאם! אלשין עליך בפני הקאדים!"

השגריר המצרי רעד כלו. הוא מהר אל הרב וספר על איזמיו של השגריר הסעודי.

למשמע הדברים עזב הרב את מקרבו ונגש בצעדים נמרצים אל השגריר הסעודי, כשהנוכחים מתבוננים בו במתח.

"האם מוכן אתה שאפרסם את דעתך, שאלקים אינו מביט על מה שנעשה במטוס?!" הטיח הרב
בשגריר הסעודי בשפה הערבית.

השגריר כמעט ונתעלף. הוא הבין, כי הרב הבחין במעשיו במטוס, וכי אם יפרסם את תפריט סעודתו,
יגרם לו נזק גדול...

הוא פרע על ברכיו והתחנן שהרב לא יפרסם את מעשיו. והרב הסכים, בתנאי שלא יהיו לפגוע בשגריר
המצרי.

למותר לציין, כי ההבטחה התקבלה לאלתר...